

PLAPACZ (4) *sb m*

Oba a prawdopodobnie jasne (tak w plapać i przeważnie w -acz).

sg N plapacz (3). ◇ pl N plapacze (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.: paplacz.

Wiele mówiący, gaduła; papla; demagogus, largiloquus, locutor, verbosus Calep (4) : Demagogi – Pliapaczę. Calep 302b; Largiloquus – Miełigęba, pliapacz. Calep 583a; Verbosus – Bliękotliwi, pliapacz. Calep [1112]a, 613a.

Synonimy: bałamut, blegot, klekot, klekotacz, mieligęba, nasieniemowca, pletliwy, słowosiewca, szczebiot, świegot, świegotarz, wielomowca, wielomowny.

MN